

Minister
Rozwoju

Warszawa, 28 sierpnia 2020 r.
DLI-IX.7618.15.2019.DM

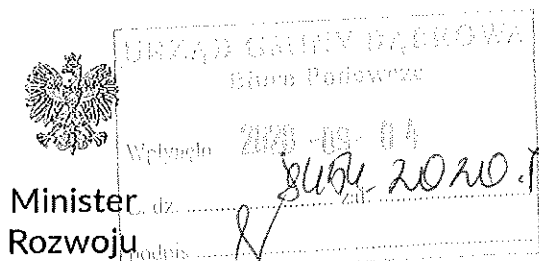
ZAWIADOMIENIE

Na podstawie art. 30 ustawy z dnia 8 lipca 2010 r., o szczególnych zasadach przygotowywania inwestycji w zakresie budowli przeciwpowodziowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 933, ze zm.), art. 118a ust. 2 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2020 r., poz. 65, ze zm.) w zw. z art. 49 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256, ze zm.), zawiadamiam, że Minister Rozwoju wydał decyzję z dnia 28 sierpnia 2020 r., znak: DLI-IX.7618.15.2019.DM, utrzymującą w mocy decyzję Wojewody Opolskiego z dnia 29 marca 2019 r., znak: IN.II.7570.488.2017. WCH, orzekającą w pkt 1 o ustaleniu odszkodowania w wysokości 11 074,00 zł za nieruchomość położoną w obrębie Żelazna, gmina Dąbrowa, oznaczoną jako działka nr 822/59 o pow. 0,1267 ha, AR_4, która z mocy prawa przeszła na własność Skarbu Państwa na podstawie ostatecznej decyzji Ministra Infrastruktury i Budownictwa z dnia 21 kwietnia 2017 r., znak: DLI.III.6621.185.2016.PK.24, na rzecz spadkobierców nieżyjącej Elżbiety Salańczyk oraz w pkt 2 o zobowiązaniu Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Gliwicach do złożenia ustalonego odszkodowania do depozytu sądowego na okres 10 lat, w terminie w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o ustaleniu odszkodowania stanie się ostateczna.

Strony w sprawie mogą zapoznać się z treścią decyzji oraz aktami sprawy – w budynku Ministerstwa (przy ul. T. Chałubińskiego 4/6), jak również z treścią decyzji – w siedzibie odpowiedniego wojewody, tj. Wojewody Opolskiego.

Minister Rozwoju
z up.

Anna Siwierska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Lokalizacji Inwestycji
/podpisano elektronicznie/

ZK pismo o uchylenie
GP, ZW - kopie
Warszawa, 28 sierpnia 2020 r.
DLI-IX.7618.15.2019.DM

DECYZJA

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256 ze zm.) dalej: Kpa, po rozpatrzeniu odwołania Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie – Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Gliwicach, w imieniu którego działa Dyrektor Zarządu Zlewni w Opolu Aleksandra Drescher, od decyzji Wojewody Opolskiego z dnia 29 marca 2019 r., znak: IN.II.7570.488.2017. WCH, orzekającej w pkt 1 o ustaleniu odszkodowania w wysokości 11 074,00 zł za nieruchomość położoną w obrębie Żelazna, gmina Dąbrowa, oznaczoną jako działka nr 822/59 o pow. 0,1267 ha, AR_4, która z mocy prawa przeszła na własność Skarbu Państwa na podstawie ostatecznej decyzji Ministra Infrastruktury i Budownictwa z dnia 21 kwietnia 2017 r., znak: DLI.III.6621.185.2016.PK.24, na rzecz spadkobierców nieżyjącej Elżbiety Salańczyk oraz w pkt 2 o zobowiązaniu Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Gliwicach do złożenia ustalonego odszkodowania do depozytu sądowego na okres 10 lat, w terminie w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o ustaleniu odszkodowania stanie się ostateczna

- utrzymuję zaskarżoną decyzję Wojewody Opolskiego z dnia 29 marca 2019 r.

UZASADNIENIE

Nieruchomość położona w obrębie Żelazna, gmina Dąbrowa, oznaczona jako działka nr 822/59 o pow. 0,1267 ha, AR_4, decyzją Wojewody Opolskiego z dnia 14 listopada 2016 r., znak: IN.V.7840.6.1.2016.AM, została przeznaczona na realizację inwestycji pn.: „Przebudowa Polderu Żelazna”. Ww. nieruchomość z dniem wydania decyzji Ministra Infrastruktury i Budownictwa z dnia 21 kwietnia 2017 r., znak: DLI.III.6621.185.2016.PK.24, stała się własnością Skarbu Państwa.

Decyzją z dnia 29 marca 2019 r., znak: IN.II.7570.488.2017. WCH, Wojewoda Opolski orzekł w pkt 1 o ustaleniu odszkodowania w wysokości 11 074,00 zł za nieruchomość położoną w obrębie Żelazna, gmina Dąbrowa, oznaczoną jako działka nr 822/59 o pow. 0,1267 ha, AR_4, która z mocy prawa przeszła na własność Skarbu Państwa na podstawie ostatecznej decyzji Ministra Infrastruktury i Budownictwa z dnia 21 kwietnia 2017 r., znak: DLI.III.6621.185.2016.PK.24, na rzecz spadkobierców nieżyjącej Elżbiety Salańczyk oraz w pkt 2 o zobowiązaniu Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Gliwicach do złożenia ustalonego odszkodowania do depozytu sądowego na okres 10 lat, w terminie w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o ustaleniu odszkodowania stanie się ostateczna.

Od powyższej decyzji Wojewody Małopolskiego odwołanie wniosło Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie zaskarżając decyzję w całości i wnosząc o jej uchylenie. Podniesiono, iż z analizy przywołanych w decyzji przepisów nie wynika w żaden sposób, iż skarżący jest jednostką ustawowo zobowiązaną do wypłaty przedmiotowego odszkodowania. Wskazano ponadto, iż inwestycja „Przebudowa Polderu Żelazna” wraz z uzyskanym dofinansowaniem nie została przekazana do Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie.

Po rozpatrzeniu odwołania i analizie akt sprawy, uwzględniając fakt, iż właściwym w przedmiotowej sprawie - stosownie do treści rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 listopada 2019 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rozwoju (Dz.U. z 2019 r. poz. 2261 tj.) - jest Minister Rozwoju, stwierdzono, co następuje.

Zgodnie z art. 19 ust. 1, 2 oraz 4 ustawy z dnia 8 lipca 2010 r. o szczególnych zasadach przygotowania do realizacji inwestycji w zakresie budowli przeciwpowodziowych (Dz.U. z 2019 r. poz. 933 ze zm.), dalej specustawa przeciwpowodziowa, decyzją o pozwoleniu na realizację inwestycji zatwierdza się podział

nieruchomości, a linie rozgraniczające teren, ustalone decyzją o zezwoleniu na realizację inwestycji stanowią linie podziału nieruchomości. Nieruchomości lub ich części, o których mowa w art. 9 pkt 5 lit. a, z wyłączeniem nieruchomości objętych prawem własności lub prawem użytkowania wieczystego Instytutu Meteorologii i Gospodarki Wodnej - Państwowego Instytutu Badawczego, stają się z mocy prawa własnością Skarbu Państwa albo jednostki samorządu terytorialnego z dniem, w którym decyzja o pozwoleniu na realizację inwestycji stała się ostateczna.

W myśl art. 20 ust. 1, 2 oraz 8 specustawy przeciwpowodziowej z tytułu przeniesienia na rzecz Skarbu Państwa albo jednostki samorządu terytorialnego własności nieruchomości, o których mowa w art. 9 pkt 5 lit. a, właścicielowi albo użytkownikowi wieczystemu tej nieruchomości przysługuje odszkodowanie, w wysokości uzgodnionej między inwestorem, a dotychczasowym właścicielem, użytkownikiem wieczystym lub osobą, której przysługuje ograniczone prawo rzeczowe do nieruchomości, od odpowiednio Skarbu Państwa albo jednostki samorządu terytorialnego. Uzgodnienia dokonuje się w formie pisemnej pod rygorem nieważności. Jeżeli w terminie 2 miesięcy od dnia, w którym decyzja o pozwoleniu na realizację inwestycji stała się ostateczna, nie dojdzie do uzgodnienia, o którym mowa w ust. 1, wysokość odszkodowania ustala wojewoda w drodze decyzji. Do ustalenia wysokości i wypłacenia odszkodowania stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami, z zastrzeżeniem art. 21.

W tym miejscu wskazać należy, że ze zgromadzonego w niniejszej sprawie materiału dowodowego, w szczególności z księgi wieczystej OP1O/00001789/6 prowadzonej przez Sąd Rejonowy w Opolu VI Wydział Ksiąg Wieczystych, obejmującego m.in. działkę nr 822/59, wynika, że przedmiotowa nieruchomość stanowiła własność Elżbiety Salańczyk. Wojewoda Opolski na podstawie danych uzyskanych z rejestru PESEL ustalił, iż Elżbieta Salańczyk zmarła 11 lipca 1988 r.

Mając na uwadze powyższe, Wojewoda Opolski pismem z dnia 20 grudnia 2017 r. zwrócił się do Prezydenta Miasta Gliwice o udzielenie informacji, czy Elżbieta Salańczyk posiadała osoby bliskie (tj. dzieci lub innych następców prawnych) i ustalenie tych osób oraz ich aktualnego miejsca zamieszkania. W odpowiedzi na powyższe Prezydent Miasta Gliwice pismem z dnia 8 stycznia 2018 r. poinformował Wojewodę Opolskiego, że w rejestrze mieszkańców Gliwic nie odnaleziono następców prawnych Elżbiety Salańczyk.

W związku z powyższym należy stwierdzić, że Wojewoda Opolski prawidłowo uznał, że przedmiotowa nieruchomość położona w obrębie Żelazna, gmina Dąbrowa, oznaczoną jako działka nr 822/59 o pow. 0,1267 ha, AR_4, posiada nieuregulowany stan prawny, o którym mowa w art. 113 ust. 6 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz.U. z 2020 r. poz. 65 ze zm.), dalej: ugn.

Stosownie bowiem do treści art. 113 ust. 6 ugn przez nieruchomość o nieuregulowanym stanie prawnym należy rozumieć nieruchomość, dla której ze względu na brak księgi wieczystej, zbioru dokumentów lub innych dokumentów nie można ustalić osób, którym przysługują prawa rzeczowe do ww. nieruchomości. Przepis ust. 6 stosuje się również, jeżeli właściciel lub użytkownik wieczysty nieruchomości nie żyje i nie przeprowadzono lub nie zostało zakończone postępowanie spadkowe (art. 113 ust. 7 ugn.).

Stwierdzono też, że w dziale III księgi wieczystej OP1O/00001789/6 widnieje wpis o ograniczonych prawach rzeczowych: prawie drogi na rzecz każdoczesnego właściciela nieruchomości Żelazna-wykaz 309, prawie drogi na rzecz każdoczesnego właściciela nieruchomości Żelazna-wykaz 314, prawie drogi na rzecz każdoczesnego właściciela nieruchomości Żelazna-wykaz 330, prawie drogi na rzecz każdoczesnego właściciela nieruchomości Żelazna-wykaz 320, prawie dożywocia na rzecz Katarzyny Mróz zd. Kuznik c. Józefa i Marii zd. Kandziora. Jednak biegły w sporządzonym operacie szacunkowym wskazał, że opisane w dziale III prawo dożywocia oraz ograniczone prawa rzeczowe nie dotyczą przedmioty wyceny, a zatem nie zostały uwzględnione w procesie szacowania.

Ponadto stwierdzono, iż w dziale IV ww. księgi wieczystej, widnieje wpis o hipotecę umownej zwykłej w wysokości 1 520,00 marek w złocie na rzecz Gertrudy Mróz, Jadwigi Mróz, Anastazji Mróz, Stefana Mróz. Powyższa hipoteka została wpisana dnia 3 marca 1931 r., zatem zastosowanie mają tu przepisy rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 14 lipca 1986 r. w sprawie prowadzenia ksiąg wieczystych założonych przed dniem 1 stycznia 1947 r. oraz utraty mocy prawnej niektórych takich ksiąg (Dz. U. Nr 28, poz. 141). Zgodnie z § 4 pkt 2 tego rozporządzenia, wpisy zmienia się i zestawia w taki sposób, aby do nowej księgi przeniesiona została tylko ich aktualna treść, (...), pomija się wpisy lub ich części,

które stały się bezprzedmiotowe, a także hipoteki zabezpieczające wierzytelności, które po przeliczeniu na złote stosownie do obowiązującego systemu pieniężnego nie przewyższają kwoty 3000 zł.

Natomiast zgodnie z art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o denominacji złotego (Dz. U. z 1994 r. Nr 84, poz. 386), nowa jednostka pieniężna, (...), będzie miała wartość równą 10 000 starych złotych. Zatem wartość ww. hipoteki wynosi 1 gr. i zgodnie z powyższym prawidłowo uznano, iż stan prawny ujawniony w dziale IV księgi wieczystej OP1O/00001789/6 nie odpowiada rzeczywistości i przedmiotowa hipoteka winna ulec wykreśleniu.

W myśl art. 21 ust. 1 specustawy przeciwpowodziowej wysokość odszkodowania, o którym mowa w art. 20 ust. 1, ustala się według stanu nieruchomości w dniu wydania decyzji o pozwoleniu na realizację inwestycji przez organ I instancji oraz według wartości tej nieruchomości z dnia, w którym następuje ustalenie wysokości odszkodowania.

W niniejszej sprawie podstawę do ustalenia wysokości odszkodowania z tytułu przejęcia z mocy prawa na rzecz Skarbu Państwa nieruchomości położonej w obrębie Żelazna, gmina Dąbrowa, oznaczona jako działka nr 822/59 o pow. 0,1267 ha, AR_4, stanowi operat szacunkowy z dnia 4 września 2018 r., sporządzony przez rzeczoznawcę majątkowego Krzysztofa Śliwakowskiego (nr uprawnień 6550). Aktualność przedmiotowego operatu została potwierdzona na dzień 27 grudnia 2019 r.

Operat szacunkowy jest jednym z dowodów w sprawie, i tak jak każdy inny dowód, podlega ocenie przez organ administracji, stosownie do art. 77 Kpa. W szczególności na podstawie art. 80 Kpa rozpoznając sprawę organ administracji ma prawo i obowiązek ocenić dowodową wartość złożonego operatu szacunkowego, zbadać czy przedłożona mu opinia jest zupełna, logiczna i wiarygodna. Złożony przez rzeczoznawcę majątkowego operat szacunkowy winien spełniać nie tylko formalne wymogi takiego dokumentu określone w ustawie o gospodarce nieruchomościami i przepisach rangi wykonawczej, ale musi też opierać się na prawidłowych danych dotyczących szacowanych nieruchomości (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego z dnia 12 grudnia 2007 r. sygn. akt I SA/Wa 1484/07).

Organ rozpoznając sprawę ma obowiązek zbadać, czy przedłożony operat jest zgodny z przepisami prawa, jak również czy jest logiczny i zupełny. Tylko bowiem operat szacunkowy spełniający warunki formalne i oparty na prawidłowych danych dotyczących szacowanych nieruchomości, właściwym doborze nieruchomości podobnych, oraz właściwym wychwyceniu cech różniących te nieruchomości od nieruchomości wycenianej i właściwym ustaleniu współczynników korygujących, może stanowić podstawę rozstrzygnięcia sprawy (por. wyrok NSA z dnia 24 stycznia 2012 r., sygn. I OSK 172/11, LEX nr 1124070).

Biegły ustalił, że działka nr 822/59 stanowi nieruchomość niezabudowaną położoną w miejscowości Żelazna, w południowej części obrębu, na południe od zabudowań wsi przy drodze polnej. Teren jest użytkowany rolniczo, nieruchomość nie była uzbrojona w media. Dostęp do nieruchomości jest możliwy drogami polnymi. Bezpośrednie sąsiedztwo przedmiotowej nieruchomości stanowią tereny niezabudowane, użytkowane rolniczo. Brak było części składowych podlegających wycenie.

Badając przeznaczenie planistyczne przedmiotowej nieruchomości rzeczoznawca majątkowy wskazał, iż na dzień wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji, nieruchomość nie była objęta miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego. Zgodnie z uchwałą nr V/21/11 Rady Gminy Dąbrowa z dnia 10 lutego 2011 r. w sprawie uchwalenia studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Dąbrowa, przedmiotowa działka znajdowała się na terenie oznaczonym jako: kierunki zagospodarowania przestrzennego: 15.1R – tereny rolnicze.

Z uwagi na przeznaczenie działki w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego pod tereny rolne i jej użytkowanie jako tereny rolne oraz wyłączenie pod budowę wałów przeciwpowodziowych, biegły zastosował art. 134 ugn. Po przeanalizowaniu transakcji nieruchomościami przeznaczonymi pod wały przeciwpowodziowe w województwie opolskim, biegły stwierdził, iż ceny tych transakcji są wyższe od cen transakcji działkami o przeznaczeniu rolnym i terenów zielonych. Biegły wskazał, iż średnia wartość z analizowanego zbioru transakcji o przeznaczeniu pod wały przeciwpowodziowe wyniosła 8,06 zł/m², natomiast średnia dla transakcji pod tereny rolne i zielone na analizowanym terenie, tj. w gminie Dąbrowa, wyniosła 4,01 zł/m².

W związku z powyższymi ustaleniami, biegły uznał, iż przeznaczenie nieruchomości, zgodne z celem wyłączenia powoduje zwiększenie jej wartości, zatem do wyceny zastosował art. 134 ust. 4 ugn, tj. wartość nieruchomości określił według alternatywnego sposobu użytkowania.

Celem ustalenia wartości rynkowej nieruchomości posłużono się podejściem porównawczym, metodą korygowania ceny średniej.

Przeprowadzono analizę rynku nieruchomości niezabudowanych przeznaczonych pod inwestycje przeciwpowodziowe. Biegły za obszar rynku przyjął teren województwa opolskiego, ze względu na brak wystarczającej liczby transakcji na terenie miasta Opola i powiatu opolskiego. Okres badania rynku przyjęto od września 2010 r. do dnia wykonania wyceny. Okres badania cen został wydłużony ze względu na specyficzny charakter przedmiotu wyceny. Ponadto biegły ustalił, iż nie notuje się wzrostu cen dla tego typu nieruchomości. Na analizowanym segmencie rynku odnotowano 14 transakcji nieruchomościami gruntowymi przeznaczonymi pod inwestycje przeciwpowodziowe, których ceny wahały się w przedziale od 4,94 zł/m² do 12,18 zł/m², ze średnią ceną: 8,06 zł/m².

Na podstawie analizy rynku ustalono następujące cechy rynkowe wpływające na wartość nieruchomości i ich wagi – procentowe wpływy poszczególnych atrybutów (cech): lokalizacja ogólna (waga 70%) i stopień zagospodarowania otoczenia (waga 30%). Opis nieruchomości o cenie minimalnej oraz maksymalnej zamieszczono na stronie 11 operatu.

W konsekwencji wartość 1 m² przedmiotowej działki wyceniono na kwotę 8,74 zł/m², co pozwoliło na oszacowanie wartości gruntu na łączną kwotę 11 074,00 zł.

Celem dokonania oceny dowodu, jakim jest operat szacunkowy, należy mieć na uwadze przepisy ugn) oraz rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 września 2004 r. w sprawie wyceny nieruchomości i sporządzania operatu szacunkowego (Dz.U. Nr 207 poz. 2109, ze zm.), dalej: rozporządzenie.

W myśl art. 134 ust. 1 ugn podstawę ustalenia wysokości odszkodowania stanowi, z zastrzeżeniem art. 135, wartość rynkowa nieruchomości.

Zgodnie z art. 134 ust. 2, 3 i 4 ugn przy określaniu wartości rynkowej nieruchomości uwzględnia się w szczególności jej rodzaj, położenie, sposób użytkowania, przeznaczenie, stan nieruchomości oraz aktualnie kształtujące się ceny w obrocie nieruchomościami. Wartość nieruchomości dla celów odszkodowania określa się według aktualnego sposobu jej użytkowania, jeżeli przeznaczenie nieruchomości, zgodne z celem wyłączenia, nie powoduje zwiększenia jej wartości. Jeżeli przeznaczenie nieruchomości, zgodne z celem wyłączenia powoduje zwiększenie jej wartości, wartość nieruchomości dla celów odszkodowania określa się według alternatywnego sposobu użytkowania wynikającego z tego przeznaczenia.

Stosownie do § 26 ust. 1 rozporządzenia przy określaniu wartości nieruchomości, które ze względu na ich szczególne cechy i rodzaj nie są przedmiotem obrotu na lokalnym rynku nieruchomości lub w przypadku braku stawek czynszu na tym rynku, można przyjmować odpowiednio ceny transakcyjne lub stawki czynszu uzyskiwane za nieruchomości podobne na regionalnym albo krajowym rynku nieruchomości.

Zgodnie z § 55 ust. 2 rozporządzenia operat szacunkowy powinien zawierać informacje niezbędne przy dokonywaniu wyceny nieruchomości przez rzeczoznawcę majątkowego, w tym wskazanie podstaw prawnych i uwarunkowań dokonanych czynności, rozwiązań merytorycznych, przedstawienia toku obliczeń oraz wyniku końcowego. Z kolei w myśl § 56 ust. 1 pkt 7 w operacie szacunkowym przedstawia się sposób dokonania wyceny nieruchomości, w tym analizę i charakterystykę rynku nieruchomości w zakresie dotyczącym celu i sposobu wyceny.

Ocena ww. operatu szacunkowego w konfrontacji z brzmieniem przepisów rozporządzenia pozwala stwierdzić, że sporządzony na potrzeby niniejszego postępowania operat szacunkowy nie zawiera nieprawidłowości, które uniemożliwiałyby dalsze jego wykorzystywanie dla celu ustalenia odszkodowania.

W związku z faktem, iż przedmiotowa nieruchomość zgodnie ze studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego była przeznaczona pod tereny rolnicze, do porównania prawidłowo przyjęto transakcje nieruchomościami przeznaczonymi pod inwestycje przeciwpowodziowe z uwagi na korzystniejsze ceny transakcyjne. Tym samym operat szacunkowy sporządzony w niniejszej sprawie wypełnia dyspozycję przepisu art. 134 ust. 4 ugn, a zatem może stanowić podstawę ustalenia wysokości odszkodowania w niniejszej sprawie.

Odnosząc się zaś do zarzutu niewskazania podstawy prawnej, z której wynikałoby, iż PGW Wody Polskie jest podmiotem zobligowanym do uregulowania zobowiązań będących skutkiem realizacji inwestycji w zakresie gospodarki wodnej, przed powstaniem PGW Wody Polskie, należy wyjaśnić, iż niezamieszczenie uzasadnienia oraz podstaw prawnych dla wskazania jako płatnika skarżącego nie wpływa na prawidłowość wydania decyzji, ponieważ zobowiązanie to wynika z przepisów obowiązującego prawa. Należy mieć bowiem na uwadze, iż z dniem 1 stycznia 2018 r. weszła w życie ustawa Prawo wodne z 20 lipca 2017 r. (Dz.U. z 2017 r., poz. 1566 ze zm.). Na mocy art. 2 pkt 2 specustawy przeciwpowodziowej w zw. z art. 515 ustawy z 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne Wody Polskie zyskały status inwestora w miejsce marszałka województwa działającego w imieniu i na rzecz Skarbu Państwa oraz wykonującego zadania z zakresu administracji rządowej.

Mimo regulacji zawartej w art. 545 ust. 3 pkt 13 Prawa wodnego, zgodnie z którą do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy dotyczących decyzji wydawanych na podstawie specustawy przeciwpowodziowej stosuje się przepisy dotychczasowe, należy odwołać się do kategoriycznej regulacji zawartej w art. 526 Prawa wodnego na mocy której z dniem wejścia w życie ustawy (czyli z dniem 1 stycznia 2018 r.) Wody Polskie wykonują zadania marszałków województw związane z utrzymaniem wód oraz pozostałego mienia Skarbu Państwa związanego z gospodarką wodną, a także inwestycjami w gospodarce wodnej. Ponadto, zgodnie z art. 534 ust. 5 pkt 3 z dniem wejścia w życie ustawy (czyli z dniem 1 stycznia 2018 r.) Wody Polskie przystępują do toczących się postępowań sądowych i administracyjnych, w których stronami są marszałkowie województw dotyczących spraw wynikających z przepisów ustawy uchylanej w art. 573 (czyli ustawy Prawo wodne z dnia 18 lipca 2001 r.). Wypada też wskazać treść art. 528 ust. 5 Prawa wodnego, zgodnie z którym marszałkowie województw, o których mowa w art. 11 ust. 1 pkt 4 ustawy uchylanej w art. 573, przekazują właściwym dyrektorom regionalnych zarządów gospodarki wodnej Wód Polskich wykazy m.in. odszkodowań wynikających z przepisów ustawy uchylanej w art. 573 (czyli ustawy Prawo wodne z dnia 18 lipca 2001 r.).

W art. 527 Prawa wodnego, jest natomiast mowa o tym, iż z dniem wejścia w życie ustawy należności, zobowiązania, prawa i obowiązki (...) regionalnych zarządów gospodarki wodnej będących państwowymi jednostkami budżetowymi stają się odpowiednio należnościami, zobowiązaniami, prawami i obowiązkami Wód Polskich.

Powyższe potwierdza, iż z dniem 1 stycznia 2018 r. do zapłaty odszkodowania z tytułu wypłaty odszkodowania za przejęcie z mocy prawa na rzecz Skarbu Państwa prawa własności nieruchomości przeznaczonych na realizację inwestycji przeciwpowodziowych powinien być zobowiązany Dyrektor Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej Wód Polskich.

Skutkiem uregulowań zawartych w Prawie wodnym, które weszły w życie z dniem 1 stycznia 2018 r., jest przejście na Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie większości kompetencji samorządu województwa wynikających z uchylanej ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne w zakresie utrzymania wód oraz prowadzenia inwestycji w gospodarce wodnej. Zadania te do końca 2017 r. realizowane były w imieniu marszałków województw przez regionalne zarządy melioracji i urzędzeń wodnych, będące wojewódzkimi samorządowymi jednostkami budżetowymi, finansowanymi z budżetu województw. Umocowanie marszałka województwa do utrzymania wód, a przede wszystkim do prowadzenia inwestycji w gospodarce wodnej wynikało z art. 11 ust. 1 pkt 4 uchylanej ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne, w którym mowa jest o wykonywaniu praw właścicielskich w stosunku do wód publicznych stanowiących własność Skarbu Państwa między innymi przez marszałka województwa. Co więcej, decyzją Wojewody Opolskiego z dnia 14 listopada 2016 r., znak: IN.V.7840.6.1.2016.AM, ustalono za przedmiot inwestycji obejmuje przebudowę Polderu Żelazna”, a zgodnie z definicją zawartą w art. 9 uchylanej ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne, polder przeciwpowodziowy, to jedna z „budowli przeciwpowodziowych”.

Z kolei w myśl art. 88a ww. ustawy, ochrona przed powodzią jest zadaniem między innymi organów administracji rządowej. Zgodnie z art. 88k pkt 5 uchylanej ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne, ochronę ludzi i mienia przed powodzią realizuje się w szczególności przez między innymi budowę,

rozbudowę i utrzymywanie budowli przeciwpowodziowych. Zatem marszałek województwa, wykonując swoje dotychczasowe zadania zawarte w poprzednio obowiązującej ustawie, posługiwał się zapisami specustawy przeciwpowodziowej, a przede wszystkim art. 1 pkt 1 lit. a ww. ustawy, który za przedmiot ustawy stawia szczególne zasady i warunki przygotowania inwestycji w zakresie między innymi budowli przeciwpowodziowych.

Z kolei art. 2 pkt 1 lit. c specustawy przeciwpowodziowej potwierdza przynależność „polderów przeciwpowodziowych” wraz z obiektami związanymi z nimi technicznie i funkcjonalnie lub nieruchomościami przeznaczonymi na potrzeby ochrony przed powodzią do „budowli przeciwpowodziowych”, aż wreszcie wymienia w pkt 2 lit. a Wody Polskie jako inwestora.

Przedstawiona argumentacja potwierdza stanowisko, iż z dniem 1 stycznia 2018 r. do zapłaty odszkodowania z tytułu przejęcia z mocy prawa na rzecz Skarbu Państwa prawa własności nieruchomości przeznaczonych na realizację inwestycji przeciwpowodziowych powinno być zobowiązane Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie.

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak w sentencji.

Decyzja niniejsza jest ostateczna.

Na decyzję, na podstawie art. 53 § 1 i art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 209 r. poz. 2325, ze zm.), dalej: ppsa, przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, wnoszona za pośrednictwem Ministra Inwestycji i Rozwoju, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji.

Jednocześnie wyjaśniam, że na podstawie art. 230 § 1 i 2 w zw. z art. 231 ppsa do skargi należy załączyć dowód uiszczenia wpisu stosunkowego w wysokości uzależnionej od wartości przedmiotu zaskarżenia, ustalonej na podstawie § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2003 r. nr 221, poz. 2193, ze zm.), płatnego w kasie sądu lub na rachunek bankowy sądu wskazany w publikatorze teleinformatycznym - Biuletynie Informacji Publicznej sądu (<http://bip.warszawa.wsa.gov.pl>).

Strony mogą ubiegać się o przyznanie prawa pomocy, polegającego na zwolnieniu z kosztów sądowych oraz ustanowieniu adwokata lub radcy prawnego. Szczegółowe zasady dotyczące przyznawania prawa pomocy uregulowane są w art. 243-262 Ppsa.

Minister Rozwoju
z up.

Anna Siwierska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Lokalizacji Inwestycji
/podpisano elektronicznie/

Otrzymują:

1. Aleksandra Drescher – Dyrektor Zarządu Zlewni w Opolu
działająca w imieniu Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Gliwicach
Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie
ul. Odrowążów 2
45-089 Opole
2. Wojewoda Opolski
dot. IN.V.7840.6.1.2016.AM
(e-PUAP)

- wraz z zawiadomieniem o wydaniu decyzji celem zawiadomienia pozostałych stron postępowania w formie obwieszczenia lub w sposób zwyczajowo przyjęty w danej miejscowości – zgodnie z przepisem art. 49 Kpa, z prośbą o zwrot zawiadomienia, po upływie terminu wynikającego z ww. przepisu, z adnotacją o jego publicznym ogłoszeniu w formie obwieszczenia lub w sposób zwyczajowo przyjęty w danej miejscowości.